

Danmark til at være det land i verden, der overhovedet har den samlet set bedste internationale bistand.

Endelig efterlyste hr. Steen Gade, at vi skulle inddrage EU-dimensionen noget stærkere i det her arbejde. Der må jeg altså igen melde hus forbi, for det er lige præcis, hvad vi har gjort fra regeringens side fra starten af. Allerede i 2004 spillede vi jo offensivt ud i EU-sammenhæng med at, skal vi sige ruste EU stærkere til at klare globaliseringen ved at lægge op til en meget massiv ekstra satsning på forskning, udvikling og uddannelse i EU-sammenhæng. Faktisk har vi jo fra dansk side foreslået en fordobling af indsatsen på det område.

Jeg vil gerne sige til hr. Steen Gade, at vi faktisk tager vores udgangspunkt i, at det at ruste sig til globaliseringen som udgangspunkt er et nationalt anliggende, men det, man *kan* gøre på EU-plan, bør man gøre. Derfor var vi også glade for her ved beslutningen om det nye budget for 2007-2013 at få en kraftig forøgelse af de midler, der afsættes til forskning og udvikling, og det betyder, at der i 2013 vil være 28 mia. kr. mere til forskning, end der var i 2006. Desuden er det lykkedes at få besluttet etablering af en europæisk grundforskningsfond.

Så jeg må altså afvise kritikken af, at der ikke skulle være EU-dimension i regeringens politik. Vi har bare taget fat på det med EU, allerede inden vi tog fat på Globaliseringsrådet, fordi det er et utrolig vigtigt aspekt.

Fru Marianne Jelved sagde, at nu skal vi huske, at det ikke er forfærdeligt, hvad der foregår. Det kunne man ellers godt få indtryk af, når man hørte i hvert fald dele af fru Marianne Jelveds indlæg. Men jeg er glad for, at fru Marianne Jelved trods alt har det udgangspunkt.

Så sagde fru Marianne Jelved, at vi skulle slippe uddannelserne fri. Jamen det er jo præcis, hvad vi er i gang med. Der er jo bl.a. på de videregående uddannelsesinstitutioner etableret selvstændige bestyrelser, der får mere frihed og ansvar end den styring af universiteterne, vi har kendt under det gamle system.

I det hele taget vil jeg sige, at jeg altid bliver så ganske imponeret, når jeg hører fru Marianne Jelveds ønsker til reformer af det danske samfund. Jeg bliver virkelig hensat i en tilstand af imponerethed og somme tider også undren, for jeg tænker hele tiden på, at fru Marianne Jelved sad som et meget fremtrædende medlem af regeringen fra 1993-2001, og i disse 8-9 år så vi jo ikke noget til alle de reformer, som fru Marianne

Jelved nu pludselig er i stand til at fremføre. Da fru Marianne Jelved sad som et sådant fremtrædende medlem af den tidligere regering, blev der tværtimod fremsat og gennemført forslag om forskellige orlovsordninger, som ikke betød, at man øgede arbejdsudbuddet, men tværtimod sænkede det.

Kl. 16.00

Jeg siger det, fordi fru Marianne Jelved hele tiden har travlt med at skose regeringen for ikke at gøre nok for at ruste det danske samfund økonomisk ved at øge arbejdsudbuddet. Men det, fru Marianne Jelved lagde ryg til som minister, var ikke at øge arbejdsudbuddet, men at sænke det igennem orlovsordninger m.v.

Hvis vi tager uddannelsespolitikken, hvad var det så, der skete i disse mange år, hvor vi havde en radikal undervisningsminister? Det var i hvert tilfælde, må vi jo indrømme, noget andet end det, der sker nu. Men problemet er måske netop, at der var 8-9 år, hvor der ikke blev taget fat på det her med fagligheden i uddannelsessystemet, som vi så har taget fat på, fordi vi tror, at det, der skal til for at ruste det danske samfund bedre, er en højnelse af det faglige niveau allerede fra folkeskolen og hele uddannelsessystemet igennem.

Jeg tror faktisk, man må sige, at den alvorligste fejl, der overhovedet er begået over for de elever i folkeskolen, der har den svageste baggrund, var anvendelsen af det pædagogiske princip, der hed den frie læring, det at sige, at det er eleven selv, der har ansvaret for læringen.

Nu ved vi selvfølgelig godt alle sammen, at det er nødvendigt, at eleven tager et ansvar og er motiveret, og de, der har den stærke baggrund, kan sagtens det, mens de, der har den svage baggrund, ikke kan det. Derfor er jeg nødt til at sige til fru Marianne Jelved, at det er nødvendigt nu at tage skeen i den anden hånd og sige, at der er nogle lærere, som har ansvaret for, at også de elever, som har den svageste baggrund, får højnet det faglige niveau, for det er gennem et bedre fagligt niveau, at de kan klare sig bedre i samfundet.

Hvis vi vil undgå at få et todelt samfund med en elite, der bare kan klare det hele, og en restgruppe, som står tilbage og måske kun har folkeskolen og ingen videre uddannelse, ingen ungdomsuddannelse, og oven i købet en folkeskolebaggrund, der ikke er alt for stærk, jamen så får vi lige præcis et opsplittet samfund med en gruppe, som altid vil få det svært, og det skal vi undgå. Vi skal have en stærk sammenhængs-